

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci jednal dne 25. ledna 2024 ve veřejném zasedání o odvolání **Okresního státního zástupce v Šumperku** proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 20. 6. 2023, č. j. 1 T 198/2019-1333, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se** odvolání Okresního státního zástupce v Šumperku **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 20. 6. 2023, č. j. 1 T 198/2019-1333, byla obžalovaná Bc. Michaela K. a obžalovaná právnická osoba H2 Medical s.r.o. podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěny obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku ze dne 1. 10. 2019, č. j. 1 ZT 209/2018-103, která je vinila ze zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písmeno c) trestního zákoníku, kterého se měly dopustit tím, že I. Bc. Michaela S. jako jediná jednatelka společnosti H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747, se sídlem Fialova 917/14, 787 01 Šumperk, s předměty podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, která byla registrována u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Šumperku k měsíční platbě DPH: 1) podala dne 1. 7. 2014 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště Šumperk za subjekt H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747, se sídlem Fialova 917/14, 787 01 Šumperk řádné přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013, přičemž ve zdaňovacím období roku 2013 zcela vědomě neoprávněně zahrnula do výdajů společnosti H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747 ovlivňujících základ daně výdaje, které nesloužily v rámci činnosti subjektu k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, konkrétně výdaje za poradenské služby dodávané subjektem HERES HOLDING AG, se sídlem Baarerstrasse 8, CH-6301, Zug, Switzerland na základě dokladů: č. 110713/001 ze dne 11. 7. 2013 na částku 1.000.000 Kč, č. 160813/001 ze dne 16. 8. 2013 na částku 1.000.000 Kč, č. 021013/001 ze dne 2. 10. 2013 na částku 2.000.000 Kč, č. 221013/001 ze dne 22. 10. 2013 na částku 2.000.000 Kč, č. 291113/001 ze dne 29. 11. 2013 na částku 1.700.000 Kč, ačkoli takové výdaje, které by v rámci činnosti subjektu H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747 sloužily k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, subjekt neměl a uvedeným jednáním snížila základ daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013 o částku 7.700.000 Kč a zkrátila daň z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2013 o částku 1.463.000 Kč, 2) v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen roku 2014 podaného dne 22. 7. 2014 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Šumperku za subjekt H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747, se sídlem Fialova 917/14, 787 01 Šumperk, pod č. j.: 1414044/14/3109-24802-807041, uvedla nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců se základní sazbou daně, základ daně 1.230.466 Kč a odpočet daně ve výši 258.398 Kč, přičemž si záměrně uplatnila odpočet daně v souvislosti s daňovým dokladem z přijaté faktury č. FA2014066 od subjektu Perfect Office s.r.o., IČ: 24162701, se sídlem Neumannova 1453, 156 00 Praha, ze dne 6. 6. 2014, základ daně 1.200.000 Kč a daně se základní sazbou (21 %) ve výši

252.000 Kč, předmět plnění: poradenství za měsíce leden až květen roku 2014, ačkoli ve skutečnosti se jednalo o plnění jehož hodnota objektivně neodpovídala výši vynaložených prostředků, které navíc nesloužilo v rámci činnosti subjektu k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, čímž za 6. měsíc roku 2014 neoprávněně uplatnila nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu ve výši 252.000 Kč, a svým jednáním způsobila České republice zastoupené Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, Územním pracovištěm v Šumperku zkrácením daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2013 a neoprávněným uplatněním nároku na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu za zdaňovací období měsíce června roku 2014 škodu v celkové výši 1.715.000 Kč. II. právnická osoba H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747, se sídlem Fialova 917/14, 787 01 Šumperk, s předměty podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, která byla registrována u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Šumperku k měsíční platbě DPH, v rámci své činnosti a ve svém zájmu, prostřednictvím osoby Bc. Michaely S., jediné jednatelky, tedy osoby vykonávající rozhodující vliv na jejím řízení, jejíž jednání lze této právnické osobě, ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, přičítat: 1) podala dne 01.07.2014 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště Šumperk řádné přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013, přičemž ve zdaňovacím období roku 2013 zcela vědomě neoprávněně zahrнула do svých výdajů ovlivňujících základ daně výdaje, které nesloužily v rámci činnosti subjektu k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, konkrétně výdaje za poradenské služby dodávané subjektem HERES HOLDING AG, se sídlem Baarerstrasse 8, CH-6301, Zug, Switzerland na základě dokladů: č. 110713/001 ze dne 11. 7. 2013 na částku 1.000.000 Kč, č. 160813/001 ze dne 16. 8. 2013 na částku 1.000.000 Kč, č. 021013/001 ze dne 2. 10. 2013 na částku 2.000.000 Kč, č. 221013/001 ze dne 22. 10. 2013 na částku 2.000.000 Kč, č. 291113/001 ze dne 29. 11. 2013 na částku 1.700.000 Kč, ačkoli takové výdaje, které by v rámci činnosti subjektu H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747 sloužily k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, subjekt neměl a uvedeným jednáním snížila základ daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013 o částku 7.700.000 Kč a zkrátila daň z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2013 o částku 1.463.000 Kč, 2) v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen roku 2014 podaného dne 22. 7. 2014 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště v Šumperku pod č. j.: 1414044/14/3109-24802-807041, uvedla nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců se základní sazbou daně, základ daně 1.230.466 Kč a odpočet daně ve výši 258.398 Kč, přičemž si záměrně uplatnila odpočet daně v souvislosti s daňovým dokladem z přijaté faktury č. FA2014066 od subjektu Perfect Office s.r.o., IČ: 24162701, se sídlem Neumannova 1453, 156 00 Praha, ze dne 6. 6. 2014, základ daně 1.200.000 Kč a daně se základní sazbou (21 %) ve výši 252.000 Kč, předmět plnění: poradenství za měsíce leden až květen roku 2014, ačkoli ve skutečnosti se jednalo o plnění jehož hodnota objektivně neodpovídala výši vynaložených prostředků, které navíc nesloužilo v rámci činnosti subjektu k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, čímž za 6. měsíc roku 2014 neoprávněně uplatnila nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu ve výši 252.000 Kč, a svým jednáním způsobila České republice zastoupené Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, Územním pracovištěm v Šumperku zkrácením daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2013 a neoprávněným uplatněním nároku na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu za zdaňovací období měsíce června roku 2014 škodu v celkové výši 1.715.000 Kč, tedy že obě dvě obžalované ve značeném rozsahu zkrátily daň, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalované stíhány.

2. Shora označený rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl včas napaden odvoláním státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku, které podal ve vztahu k oběma obžalovaným, tedy Bc. Michaely K. a právnické osobě H2 Medical s.r.o., IČ: 28562747, a to v jejich neprospěch. Svě odvolání odůvodnil tak, že odvolání směřuje jednak proti vyhodnocení důkazů a neprovedení dalších navrhovaných důkazů na straně jedné, na straně druhé proti formálnímu

pochybení při vyhlášení zprošťujícího důvodu, jak bude rozvedeno dále. Na oba obžalované byla dne 3. 10. 2019 podána u Okresního soudu v Šumperku obžaloba pro identická jednání, a to pro skutky označené jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, které jsou blíže popsány ve výrokové části obžaloby. K daňovému úniku mělo dojít na dani z příjmu právnických osob a na dani z přidané hodnoty konáním jednatelky společnosti H2 Medical s.r.o. Bc. Michaelou K. a samotnou touto právnickou osobou, přičemž vytykáno bylo oběma uplatnění daňových nákladů, které byly neuznatelné pod bodem 1) výdajů za poradenské služby udávané subjektem HERES HOLDING AG, Švýcarsko a odpočtem daně z přidané hodnoty z přijaté faktury společnosti Perfect Office s.r.o., a to za plnění jehož hodnota jednak neodpovídala vynaloženým prostředkům, jednak nesloužilo v rámci činnosti subjektu k dosažení zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Při podání obžaloby bylo vycházeno z výsledků vyšetřování a ze znaleckého posudku z oboru ekonomika znaleckého ústavu Česká znalecká a.s. Tento znalecký posudek ve zmiňované fázi trestního řízení byl zcela souladný s opatřeními důkazy, zejména podklady z Finančního úřadu Olomouckého kraje, Územního pracoviště v Šumperku a nebylo tedy shledáno žádných pochybností stran důkazní situace. V tomto směru je třeba ovšem připomenout, že předmět obchodní činnosti na rozdíl od většiny jiných obdobných daňových trestných činů, byl vysoce specializován, jednalo se v principu o poskytování informací v oboru medicíny, medicínských technologií, statistických informací z této oblasti a podobně, tedy z oblasti ryze odborné a orgánům činným v trestním řízení tedy hůře uchopitelné, vyžadující daleko větší míru odborných znalostí k zevrubnému a prvotnímu posouzení ceny dodávaných produktů, než je tomu při obchodování s běžným zbožím, o čemž mají orgány činné v trestním řízení v praxi i jednoznačnější představu. Vedle těchto odborných informací, s nimiž bylo obchodováno, jsou však součástí celkových nákladů i informace, které nesouvisí s takto úzce specializovanou činností obžalovaných v oblasti medicíny, lze je posoudit s běžnou obecnou znalostí problematiky a ty jsou právě z větší části předmětem tohoto odvolání (dále jsou nazývány jako „spotřební předměty“). Jestliže tedy první ze znaleckých posudků (České znalecké a.s.) právě tyto podklady, o nichž bude hovořeno dále, vyhodnotil jako nesourodé, běžně dostupné, zdaleka nedosahující proklamované hodnoty a podobně, nebylo důvodu nevěřit tomuto znaleckému posudku i v dalších položkách, neboť tento znalecký posudek České znalecké a.s. nebyl nikterak rozporuplný, vyzněl zcela logicky, přezkoumatelně, a byl i v souladu s dalšími důkazy, zejména materiály a závěry příslušného finančního úřadu. V průběhu hlavního líčení však obžalovaná předložila oponentní znalecký posudek zcela odlišných závěrů Ostravské znalecké a.s., o němž se zmiňuje napadený rozsudek v odůvodnění pod bodem 10), a proto soud rozhodl o přibrání Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích, Ústav znalectví a oceňování k vypracování revizního znaleckého posudku. Domnívám se však, že v tento okamžik se trestní řízení odchýlilo od běžných a ustálených postupů a praxe uplatňované při trestním řízení v případě daňových hospodářských trestných činů. Je nutno si uvědomit, že v převážné míře bylo posuzováno, zda oba obžalovaní uplatnili daňově uznatelné náklady v případě dodávky informací společností HERES HOLDING AG či nikoliv. To je podstata úvahy zda došlo ke zkrácení daně či nikoliv. V běžné praxi je totiž v takovém případě přibírán znalec z oboru ekonomika, odvětví účetnictví, který jednoznačně stanoví, zda ty které náklady byl oprávněn podnikatelský subjekt uplatnit či nikoliv. Paradoxně tentýž senát o týden dřív projednával věc sp. zn. 6 T 213/2019, v níž odvolací Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci pod sp. zn. 5 KZT 72/2021 jasně stanovil, že je třeba, aby znalec z oboru ekonomika, odvětví účetnictví se zabýval každou jednotlivou položkou, kterou podnikatel jako náklady uplatnil, a stanovil, zda tu kterou položku lze uplatnit či nikoliv. Tuto mravenčí práci pak Okresní soud v Šumperku v této věci vykonal, znalce vyslechl k jednotlivým položkám a v souladu se stanoviskem odvolacího soudu rozhodl. V tomto případě však podle zmiňovaného stanoviska Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci 5 KZT 72/2021 tentýž senát nepostupoval, byť v tomto případě nejde o běžné obchodování tržním zbožím, ale medicínskými informacemi, a zabředl do znaleckého zkoumání, které bylo zcela neúplné a v některých oblastech chybné. Jak bylo naznačeno výše, je patrně nezbytné disponovat

odbornými znalostmi, zda ty které medicínské informace s kterými obžalovaní obchodovali, jsou v tomto oboru přínosné pro kupujícího či nikoliv (zda nejsou tak uplatňovány „plané“ náklady bez hodnoty, ač je jím přisuzována statisícová cena), což nelze laickými prostředky posoudit, a proto i státní zástupce navrhol k posouzení hodnoty těchto obchodovaných informací přibrat znalce z oboru veřejného zdravotnictví nebo například medicínské a klinické inženýrství, aby zde odborník posoudil, zda skutečně uplatňované náklady, tedy hodnota těchto informací je taková, jak je proklamována, či zda se jedná o běžně dostupné chaoticky uspořádané informace jak vyplývalo z prvního posudku. Teprve na základě těchto podkladů lze dovést, zda se jednalo o daňově uznatelné náklady či nikoliv. Ani jeden ze znaleckých ústavů přitom nedisponoval těmito znalostmi. Tím dospíváme k reviznímu znaleckému posudku. Tento posudek přitom vyhodnotil cenu těchto informací na základě – zjednodušeně řečeno – doby strávené při získávání těchto informací, ceny za takto strávený čas v zahraničí, resp. v České republice v přepočtu na hodinu a pouze na základě tohoto časového hlediska stanovil hodnotu tohoto zboží - informací. Zcela a logicky vzhledem k specializaci znalců byla pomínuta ta část, která by měla hodnotit nejen dobu hledání informací a její uspořádání do výstupu, ale i její faktickou hodnotu a přínos pro kupujícího, tedy zda se jedná například o neaktuální, běžně dostupné, nebo dokonce zastaralé informace a poznatky, nebo naopak, zda se jedná o výsledky nejnovějšího výzkumu, nejnovější výroby a nejnovější poznatky z trhu s medicínskými informacemi a zbožím. Jinak řečeno hodnotu tohoto zboží – informací – netvoří, doba, po jakou jsou shromažďovány a formulovány na papír, ale jejich skutečný přínos z hlediska použitelnosti. Revizní znalecký posudek však vycházel pouze z doby práce s opatřováním těchto informací. Zcela pomínul jejich přínos pro kupujícího, aktuálnost, využitelnost, naopak se domnívám, že doba vyhledávání takových informací tvoří pouze zlomek z informačního přínosu, který může být obrovský, ale také zcela nicotný, jak konstatoval první ze znaleckých ústavů s ohledem na formu uspořádání a zdroje těchto informací. Takovýto skutečný a ekonomický přínos však zůstal orgánům činným v trestním řízení skryt, byť státním zástupcem bylo v tomto ohledu navrhováno doplnění ocenění. Co však lze zcela jednoznačně posoudit a vůči čemuž je i zaměřeno toto odvolání, je prodej takových informací, které již na první pohled nesouvisí s medicínským podnikáním ani jednoho ze zmiňovaných subjektů, a navíc se zcela zjevně jedná o předražení zcela běžně dostupných informací každému občanu, který si je může hravě vyhledat, není třeba za ně vynakládat statisíce a za daňově uznatelné náklady rozhodně být uznány nemohly. Konkrétně se jedná o podklady jejichž obsahem je běžné spotřební zboží, například vyúčtované na faktuře č. 2014066 společností Perfect Office s.r.o., kterou oba obžalovaní uplatnili jako nákladovou, spočívající z analýzy dodavatelů reklamních a dárkových předmětů, tisku, razítek, nabídky luxusního alkoholu včetně doporučených prodejních cen a nabídky pochutin a dárkových čajů včetně doporučených prodejních cen. Nebylo nikterak osvětleno a stěží i mohlo být, jak tyto náklady souvisí s obchodní činností obou obžalovaných v oblasti medicínských informací, technologií a poznatků, neboť konkrétně bylo plněno např. tiskovinami označenými „Schovejte se před deštěm“, kde jsou přehledy a ceny různých deštníků, pláštěnek, přívěsků, dále jsou zde vyobrazeny na jednoduchých obrázcích kuličková pera, alkoholické nápoje Ryzlink vlašský, Rulandské bílé, Frankovka atd. s uvedením charakteristiky vína a ceny, když jedna stránka obsahuje například dva obrázky v rámečku těchto vín. Dalším předmětem těchto tiskovin jsou autodoplňky, různé aroma, energy drinky, parfémy, pralinky, čaje, šátky, cestovní kufry, mikiny, trička aj. textil a jiné různé spotřební zboží, které vůbec neodpovídá předmětu podnikání, nemá s ním nic společného a je zcela mimo medicínskou oblast, která byla předmětem podnikání. V návaznosti na revizní znalecký posudek pak vyznívá uplatněná hodnota těchto písemností až absurdně. Například na čísle listu 39 posudku znalecký ústav hodnotí pracnost jedné strany datového výstupu čtyřmi až sedmi hodinami. Stěží si však lze představit, že stránka obsahující obrázek voňavky Rémy Martin s třemi drobnými řádky včetně ceny a voňavky Camus s osmi několikařádkovými řádky včetně ceny, obojí dohledatelné na internetu během nejvýše několika minut, má pracnost 4 – 7 hodin, což lze samozřejmě vztáhnout na všechny tyto spotřební předměty, pro orientaci je částečně grafické zpracování přiloženo i k tomuto odvolání, aby bylo zřejmé o čem je řeč. Přitom jedna

hodina datového výstupu byla ve znaleckém posudku oceněna částkou 180,83 švýcarských franků, tedy přibližně 4.040 Kč, takto graficky černobíle ztvárněné spotřební zboží by tedy i při pracnosti jedné strany pouhých 4 hodin mělo hodnotu přes 16.000 Kč, což je rozhodně daňově neuznatelný náklad tím spíše, když jsou tato zpracování zahrnuta a fakturována, a faktury v takto nesmyslném rozsahu běžného a dohledatelného zboží uplatněny jako náklady oběma obžalovanými. Státní zástupce přitom zamýšlel k této neproporcionalitě i ke stanovení ceny pouze na základě práce nad zadáním, nikoliv věcného přínosu, vyslechnout zástupce znaleckého ústavu tak, jak se tomu stalo v případě prvních dvou znaleckých posudků, soud však tuto skutečnost zamítl, nadto tyto úvahy znaleckého ústavu citoval v rozsudku a považoval za správné. Samozřejmě, že bez dalšího znaleckého zkoumání nelze dospět k závěru, že by všechny materiály byly nepoužitelné a nemohly by tak být zahrnuty do daňově uznatelných nákladů, rozhodně však by výsledek byl odlišný od konstatování soudu ve zprošťujícím rozsudku a lze očekávat, že některé položky by byly uznatelné některé nikoliv (zejména informace o onom spotřebním zboží) a výsledná daňová povinnost by pak měla odraz v závěru, zda výše daňového úniku dosahuje hodnoty trestného činu či nikoliv a v návaznosti na to by soud zvolil přezkoumatelný a čitelný rozsudek. Nakonec žádný ze znaleckých posudků, ať se již zabývají čímkoliv, se nezaobírá ani teoreticky ani věcnými dopady toho, že projednáván je daňový trestný čin, nezaobírá se správností postupu finančních úřadů, tuto problematiku v úvodu vůbec neřeší, zcela ji mívá včetně dopadu na daňově uznatelné náklady a je spíše koncipován na účetní hledisko, formální stránku nákupu a prodeje těchto informací, jejich vykazování a vůbec v nich není posuzován postup správce daně. Důkazně problematický je také postup soudu při návrhu o provedení výslechu Hanse Rudolfa G., který byl vyslechnut ve stádiu prověřování cestou právní pomoci. Pomineme-li jako procesně nepoužitelný obsah jeho výpovědi citovaný v obžalobě, pak jeho procesní výpověď je skutečně nezbytně důležitá k posouzení jím dodaných materiálů, které oba obžalovaní uplatnili jako uznatelné náklady. Již svědkyně Ing. Ivana K. zpochybnila skutečnost, že podklady poskytnuté švýcarskou firmou byly v části sepsány v češtině, je zcela nelogické, aby švýcarská firma opatřovala tyto informace vztahující se k českému trhu, českému prostředí, aniž by měla jakýkoliv bližší vztah k této oblasti. Dále společnost HERES HOLDING AG nedisponovala předmětem činnosti, který by zajišťoval tyto odborné znalosti tím spíše v českém prostředí, součástí smlouvy z 30. 5. 2013 v článku 4 bod 4),3) je i klauzule podle níž objednatel těchto materiálů bez vědomí dodavatele nesmí tyto informace přeprodat, což se stalo a bylo tedy i předmětem činnosti obou obžalovaných. Mimořádně zajímavé je, že smlouvy uzavřené mezi společnostmi HERES HOLDING AG a společnostmi H2 Medical s.r.o. na straně jedné a dále smlouvy mezi společnostmi H2 Medical s.r.o. a společnostmi Perfect Distribution jsou technicky stejné, jsou to tytéž vzory, pouze jsou v nich uvedeny jiné smluvní strany. Indicie jsou výmluvně doplňovány i vysvětlením jednatelky společnosti Perfect Office s.r.o. Markéty H., která o problematice nevěděla vůbec nic, jednatelkou byla proto, aby pomohla svému sourozenci. Nahlédnutím do Obchodního rejstříku je možné zjistit, že společnost H2 Medical s.r.o. ani společnost Perfect Office s.r.o. nemají v předmětu podnikání žádnou činnost ani vzdáleně příbuznou medicínské problematice. Zpět však k zásadnímu důkazu, jímž je výslech Hanse Rudolfa G. Obsah jeho výpovědi, zpochybňující kvalifikovanost a spolupráci s obžalovanými, měl soud posoudit jako okolnost nezbytnou k jeho výslechu jako svědka před soudem; státní zástupce na jeho výslechu trval, soud však po zjištění, že na přímou předvolánku se svědek nedostavil, na jeho výslech rezignoval. Navrhováno tedy bylo vedle předvolání cizince upraveného v § 44 zákona o mezinárodní justiční spolupráci č. 104/2013 Sb. alespoň provedení videokonference podle § 57 téhož zákona, nebo realizace právní pomoci, se kterou by se soud obrátil na příslušný justiční orgán ve smyslu § 39 zákona č. 104/2013 Sb., tento návrh na doplnění dokazování však vyslyšen nebyl. Závěrem lze tedy shrnout, že v průběhu dokazování nebyly odstraněny zásadní rozpory a nejasnosti, které vyvstaly, nebyly provedeny navrhované důkazy, které by byly schopny věc náležitě objasnit a dokazování sklouzlo k opatřování důkazů a prověřování okolností, které zcela nesouvisí s daňovým řízením a tím, zda byl oprávněně uplatněn daňově uznatelný náklad či nikoliv. Běžně v praxi přibíraný znalec z oboru ekonomika, odvětví účetnictví pak by

bezsporu byl schopen zodpovědět tu otázku v případě informací o spotřebním zboží, v případě medicínské tematiky by mohl užít služby konzultanta, nebo vycházet ze závěru jiného znalce se specializací schopnou posoudit přínos takových informací. Jak bylo konstatováno výše je dán i formální důvod odvolání proti napadenému rozsudku. Soud totiž ve svém rozsudku sice obsahově dospěl k závěru, že jednání obou obžalovaných není trestným činem, nezpochybnil že by ke skutku došlo, oba obžalované však zprostil obžaloby z důvodů uvedených v § 266 písm. a) trestního řádu, tedy že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni. Je přitom nepochybné, že skutek se stal, tzn. jednak že došlo k obchodnímu případu při němž společnost HERES HOLDING AG prodala společnosti H2 Medical s.r.o. informace stejně jako společnost Perfect Office s.r.o., obžalovaná společnost H2 Medical s.r.o. je pak přeprodala společnosti Perfect Distribution, podala daňové přiznání takové, jaké podala, což vyvolalo i daňovou kontrolu a následné trestní řízení, takže není možno konstatovat, že se skutek nestal. Soud zde zaměnil užité zprošťující důvody se zprošťujícími důvody uvedenými v § 226 písm. b) trestního řádu a když se tedy již řídil úvahami, které prezentoval v rozsudku, měl zprostit oba obžalované podle tohoto ustanovení s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Užité zprošťující důvod § 226 písm. a) trestního řádu nalézacím soudem je tedy nepřiléhavý. Vzhledem k výše uvedenému proto navrhl, aby Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. c) trestního řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí při nutnosti provést výše navržené důkazy a náležitě je vyhodnotit.

3. K veřejnému zasedání se obžalovaná Bc. Michaela K. osobně nedostavila, ač byla k veřejnému zasedání řádně a včas předvolána. Obžalovaná sdělila soudu, že se vzdává účasti u veřejného zasedání a požádala, aby bylo veřejné zasedání konáno v její nepřítomnosti. Za splnění podmínek ustanovení § 205 odst. 2 trestního řádu a § 238 trestního řádu bylo veřejné zasedání konáno v nepřítomnosti obžalované Bc. Michaely K. Za obžalovanou právnickou osobu se dostavil její opatrovník.
4. Po podání zprávy o stavu věci státní zástupkyně odkázala na písemně podané odvolání a dále zdůraznila, že odvolání směřuje jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu v neprospěch obou obžalovaných s tím, že stěžejním nedostatkem, který je spatřován v tom rozhodnutí, je nedostatek dokazování, kdy bylo provedeno neúplně. Přetrvávají pochybnosti o skutkovém stavu, přičemž tyto pochybnosti jsou odstranitelné důkazy, které byly navrženy. Je zřejmé, že nedostatkem dokazování trpí i celkové posouzení skutkového stavu tak, jak byl, byť neúplně, nalézacím soudem zjištěn. Co se týče procesního pochybení, ze strany státního zastupitelství je poukazováno na skutečnost, že soud dospěl k závěru, že skutek se stal, přesto zprošťuje podle § 226 písm. a) trestního řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o zprošťující rozsudek a protože dokazování, které je navrhováno k doplnění, je rozsáhlejší, navrhla, aby krajský soud napadený rozsudek v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. c) trestního řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věc Okresnímu soudu v Šumperku k novému projednání a rozhodnutí.
5. Opatrovník obžalované právnické osoby H2 Medical s.r.o. se k odvolání státní zástupkyně u veřejného zasedání vyjádřil tak, že skutek se stal před 10 lety. Poté, co byla zjištěna Finančním úřadem vina při vykazování hospodaření právnické osoby, tak jednatelka celou škodu zaplatila. Má zato, že okresní soud postupoval správně, když zprostil právnickou osobu i jednatelku společnosti od viny. Nic nového se ve společnosti za celou dobu nestalo, zápisy jsou pořád stejné jako před 12 lety.
6. Obhájce obžalované Bc. Michaely K. se k odvolání státní zástupkyně vyjádřil tak, že potvrzuje, že ze strany obžalované K. se nejednalo o žádnou trestněprávní činnost, svědčí o tom řada důkazů, které jsou v odvolání státního zástupce zpochybněny, nicméně veškeré důkazy byly právě provedeny na základě návrhu na doplnění dokazování ze strany OSZ Šumperk. Vytykat dnes

okresnímu soudu, že nezajistil účast svědka G. u hlavního líčení, je liché, protože po celou dobu přípravného řízení jsme věděli, že tento výslech nebyl proveden správně a je procesně nepoužitelný. Rovněž tak tvrzení, že dokazování sklouzlo do prověřování okolností, které s řízením nesouvisí a že měl být přibrán znalec z oboru ekonomika, této námitce obhajoba nerozumí, protože se právě prodlužovalo řízení nehospodárně, tím, že se zadával revizní znalecký posudek z Českých Budějovic, který jednoznačně vyvrátil argumenty státního zastupitelství. Z jeho pohledu je stejná situace jako před okresním soudem a jsou tady zcela nezvratné důkazy, které prokazují nevinu jeho klientky.

7. Z podnětu podaného odvolání podle § 254 trestního řádu přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
8. Předně je nutno uvést, že pokud jde o postup řízení, které předcházelo odvoláním napadenému rozsudku, pak v tomto směru odvolací soud nezjistil podstatné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí, zejména nebyla zjištěna závažná porušení těch procesních ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby.
9. Podle názoru krajského soudu jako soudu odvolacího je nutno konstatovat, že odvolacím námitkám státního zástupce nelze přisvědčit. Krajský soud má za to, že okresní soud měl pro vydání napadeného rozhodnutí dostatečná skutková zjištění, jež mu umožňovala v trestní věci rozhodnout v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu. Rozsudek okresního soudu odvolací soud hodnotí jako správný a zákonný. Důkazy provedené v hlavním líčení okresní soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a na základě takto provedených a hodnocených důkazů činil správná skutková zjištění. Okresní soud v rámci odůvodnění napadeného rozsudku pečlivě hodnotil provedené důkazy a závěry z nich plynoucí, závěry okresního soudu o skutkovém stavu jsou logické a přiléhavé. Lze připomenout i ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího soudu České republiky, podle které jestliže soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 trestního řádu, tzn. že je hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 8. 1991, sp. zn. 11 Tz 53/91). Odvolací soud se nadto plně ztotožnil s hodnocením důkazů tak, jak je provedl okresní soud. Návrhy státního zástupce na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví účetnictví, při použití konzultanta z medicínského oboru a na výslech svědka Hanse Rudolfa G. proto odvolací soud posoudil jako nadbytečné (v podrobnostech viz níže). Shodně s okresním soudem proto i odvolací soud dospěl k závěru, že v řízení provedenými důkazy nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž se obžalované stíhají. V podrobnostech ke skutkovému stavu tak lze plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se odvolací soud plně ztotožňuje.
10. Lze tak zdůraznit, že pokud je pod body I./1) a II./1) obžaloby kladeno oběma obžalovaným za vinu, že do výdajů společnosti H2 Medical s.r.o. ovlivňujících základ daně neoprávněně zahrnuly výdaje, které nesloužily v rámci činnosti subjektu k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a to výdaje za poradenské služby dodávané subjektem HERES HOLDING AG v celkové výši 7.700.000 Kč (v podrobnostech viz skutková věta napadeného rozsudku), a to ačkoliv takové výdaje společnost neměla a takto měly snížit základ daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013 o částku 7.700.000 Kč a zkrátit tak tuto daň o částku 1.463.000 Kč, nebyl takto popsán skutek provedeným dokazováním prokázán. Ke stejnému závěru pak odvolací soud, a to shodně s okresním soudem, dospěl rovněž ve vztahu k trestné činnosti popsané pod bodem

I./2), II./2) podané obžaloby, kde je obžalovaným kladeno za vinu, že v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen 2014 záměrně uplatnily odpočet daně v souvislosti s plněním od subjektu Perfect Office s.r.o., ačkoliv ve skutečnosti se mělo jednat o plnění jehož hodnota objektivně neodpovídala výši vynaložených prostředků, které navíc nesloužilo v rámci činnosti subjektu k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, čímž měly za červen roku 2014 neoprávněně uplatnit nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu ve výši 252.000 Kč (v podrobnostech viz body I/2) a II./2) podané obžaloby).

11. Odvolací soud se s odvolacími námitkami státního zástupce ztotožnil pouze potud, že při podání obžaloby bylo vycházeno z výsledků vyšetřování a ze znaleckého posudku z oboru ekonomika znaleckého ústavu Česká znalecká a.s., ze dne 4. 7. 2018, č. 5 362-06-2018, který byl souladný s podklady z Finančního úřadu Olomouckého kraje, Územního pracoviště v Šumperku. Lze tak připustit, že obžaloba na obě obžalované byla podávána za situace, kdy státní zástupce vycházel při svých závěrech o vině obžalovaných vytýkaným jednáním zejména z tohoto znaleckého posudku, dle kterého plnění, které obdržela obžalovaná právnická osoba od společnosti HERES HOLDING AG, na základě Smlouvy o spolupráci za období od 30. září 2013 do 1. října 2013 (viz bod I./1), II./2) skutkové věty napadené rozsudku), jsou představovány kompiláty veřejně dostupných informací, tyto neobsahují konkrétní podnikatelsky využitelné informace, které by reflektovaly realitu firmy a nepředstavují pro obžalovanou právnickou osobu žádný podnikatelsky přímo využitelný obsah; svým charakterem, obsahem a rozsahem neodpovídají plnění 7.700.000 Kč. Plnění, které obdržela obžalovaná právnická osoba na základě Smlouvy o poradenské činnosti od společnosti Perfect Office s.r.o. dle tohoto znaleckého posudku představují kompiláty veřejně dostupných informací, neobsahují konkrétní podnikatelsky využitelné informace, které by reflektovaly podnikatelskou realitu, nepředstavují pro obžalovanou právnickou osobu žádný podnikatelsky přímo využitelný obsah; svým charakterem, obsahem a rozsahem neodpovídají plnění 1.200.000 Kč. Cenu obvyklou obou skupin plnění určil znalec jako nulovou. Současně byla zjištěná cena, na základě stanovené hodnoty nákladů práce, vložené do tvorby plnění dle bodu I. a II. skutkové věty rozsudku určena ve výši 5.000 Kč. Následně nicméně obhájce obžalované Bc. Michaely K. předložil znalecký posudek č. 1151/64/19, ze dne 16. 9. 2019, Znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s., pro obor ekonomika, dle kterého obecně řešerše, analýzy, průzkumy, apod. lze ekonomicky využít buď pro vlastní činnost nebo dále přeprodat. Dle závěrů tohoto posudku je tak zcela irelevantní spekulovat, zda s ohledem na činnost obžalované právnické osoby bylo takto poskytnuté plnění přímo využitelné, když pro tento účel nebyly pořizovány, když obžalovaná právnická osoba nebyla končným odběratelem těchto výstupů, ale opatřila je za účelem jejich dalšího prodeje pro společnost Perfect Distribution a.s. (dříve vystupující pod obchodní firmou Martek Medical a.s.). Ekonomická využitelnost tohoto plnění tedy spočívala právě v jejich prodeji další společnosti s marží, kdy prodejem výstupů nakoupených od společnosti HERES HOLDING AG realizovala obžalovaná právnická osoba zisk v částce minimálně 640.000 Kč, kdy vynaložením nákladů v částce 7.700.000 Kč dosáhla obžalovaná právnická osoba zdanitelných příjmů v částce minimálně 8.340.000 Kč, které řádně zahrnula do zdanitelných výnosů, tedy i do základu daně, a tedy je v důsledku řádně zdanila daní z příjmů právnických osob. Dle závěrů posudku v obou případech ekonomická újma státu nevznikla, když v prvním případě by byl objektivní nárok státu dokonce nižší, než jak byl vykázán a odveden, ve druhém případě by byl shodný s vykázanými daňovými povinnostmi obžalované právnické osoby. Současně znalecký posudek vyslovil nesouhlas s oceněním vstupů dle znaleckého posudku České znalecké, a.s., kdy zdůraznil, že předmětné výstupy byly ekonomicky využitelné, aplikace ocenění hodnotou práce není tak pro ocenění vhodná. Ve vztahu k plnění dle bodu I./2) a II./2) pak doplnili, že i kdyby výsledná cena za plnění nebyla cenou obvyklou, z hlediska ekonomické újmy státu toto není rozhodující, s ohledem na princip daňové neutrality. Znalecké závěry oba dva znalecké ústavy prostřednictvím určených znalců zopakovali u hlavního líčení konaného dne 4. 2. 2020.

12. S ohledem na rozdílnost znaleckých závěrů znaleckých ústavů okresní soud zcela správně přistoupil k zadání revizního znaleckého posudku, který byl vyhotoven Ústavem znalectví a oceňování dne 31. 3. 2023, pod č. 010426/2023. Znalecký ústav se neztotožnil se závěry znaleckého posudku České znalecké, a.s. ve vztahu k ocenění sporných daňových plnění, kdy oproti stanovení ceny obvyklé pro datové výstupy, která by byla obvyklá v místě a čase, se jeví být vhodnější určit tržní hodnotu datových výstupů. Znalecký ústav pak určil tržní hodnotu datových výstupů od společnosti HERES HOLDING AG (viz body. I./1) a II./1) obžaloby) v rozpětí 4.634.000 Kč – 8.064.000 Kč. Tržní hodnotu pro datové výstupy poskytnuté ze strany Perfect Office s.r.o. (viz bod I./2), II./2) stanovil znalecký ústav v intervalu od 417.000 Kč do 730.000 Kč. Současně se revizní posudek ztotožnil se závěry Ostravské znalecké, a.s. ve vztahu k ekonomické využitelnosti daňových výstupů, k daňové neutralitě, k irelevantnosti posouzení ceny obvyklé.
13. Pokud státní zástupce obecně namítá, že aby byly daňové výdaje uznatelné, musí sloužit právnické osobě, tj. musí se vztahovat k předmětu podnikání a současně musí odpovídat i kvalitativně, tj. nesmí být za přemrštěnou cenu, pak dle názoru krajského soudu nelze v daném případě dospět k závěru, že by i při zohlednění těchto parametrů byla plnění dle skutkové věty tzv. daňově neuznatelná. Lze uzavřít, že i znalec Ing. Vladimír Krupka za znalecký ústav Česká znalecká, a.s., v rámci svého výslechu u hlavního líčení konaného dne 4. 2. 2020 připustil, že obžalovaná právnická osoba tím, že zprostředkovala dodání plnění od společnosti HERES HOLDING AG/Perfect Office s.r.o. společnosti Martek Medical a.s. (Perfect Distribution a.s.), nepřekročila svůj předmět podnikání. Pokud státní zástupce dále poukazuje na přemrštěnou cenu plnění blíže specifikovaného ve skutkové větě obžaloby, lze plně odkázat na shora rozebrané znalecké závěry. Jakkoliv první znalecký posudek, jak je podrobněji uvedeno rovněž výše a jak je současně podrobně rozvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, určil cenu obvyklou poskytnutého plnění nepřesahující 5 000 Kč, krajský soud se shodně s okresním soudem ztotožnil se závěry znaleckého posudku dodaného obhajobou, jakož i následně vypracovaného revizního znaleckého posudku, dle kterých v projednávaném případě nelze vycházet z obvyklé ceny tak, jak byla určena znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. Pokud totiž obžalovaná právnická osoba byla schopna plnění dodané od společností HERES HOLDING AG a Perfect Office s.r.o. obratem prodat dalšímu zájemci, tak je zjevné, že toto plnění bylo pro obžalovanou právnickou osobu ekonomicky využitelné. Revizní znalecký posudek nadto při stanovení tržní ceny za plnění posuzované v rámci tohoto trestního řízení, dospěl k závěru, že ve vztahu k plnění původně pořízenému od společnosti HERES HOLDING AG činilo rozpětí tržní ceny 4.634.000 Kč – 8.064.000 Kč, přičemž obžalovaná právnická osoba uplatnila výdaje ve výši 7.700.000 Kč, tj. pohybující se v takto stanoveném rozpětí, z tohoto pohledu tak dle názoru krajského soudu nemohou obstát námitky týkající se nepřiměřenosti sjednané ceny. Tržní hodnotu datových výstupů poskytnutých od společnosti Perfect Office s.r.o. (viz bod I./2), II./2) určil revizní znalecký posudek v intervalu od 417.000 Kč do 730.000 Kč. Obžalovaná právnická osoba uplatnila odpočet daně ve výši 252.000 Kč, se základem daně 1.200.000 Kč a je tedy zřejmé, že cena byla sjednána nad intervalem stanoveným znaleckým posudkem, kdy ho přesáhla cca o 470.000 Kč. I přesto však krajský soud nedospěl k závěru, že takto sjednaná cena, byť přesahující tržní hodnotu určenou revizním znaleckým posudkem, by byla přemrštěná a nepřiměřená poskytnutému plnění, když plnění, za které obžalovaná právnická osoba zaplatila částku 1.200.000 Kč, dále, a to i se ziskem, prodala společnosti Perfect Distribution s.r.o.
14. Krajský soud se ztotožnil s argumentací státního zástupce, že v daném případě se jednalo o plnění spočívající v poskytování informací z oboru medicíny, medicínských technologií, statistických informací z této oblasti apod., tedy z odborné oblasti a o to obtížněji ohodnotitelné a vyžadující větší míru odborných znalostí k posouzení ceny dodávaných produktů. Krajský soud se současně neztotožnil s výhradami státního zástupce, které zaměřil proti závěrům revizního znaleckého posudku, které zaměřil zejména proti znalci stanovené ceně za poskytnutá plnění. Pokud státní zástupce namítá, že znalecký posudek zohlednil pouze časové hledisko, tedy určil cenu na základě

doby strávené při získávání těchto informací, lze plně odkázat na podrobné zdůvodnění takto stanovené ceny, která je součástí znaleckého posudku, a která se jeví být jako logické a přiléhavé. Pokud státní zástupce namítá, že znalecký posudek nesprávně hodnotí některé výstupy v rozsahu pracnosti 4 – 7 hodin, když některé z poskytnutých plnění jsou představovány pouze analýzou dodavatelů reklamních a dárkových předmětů apod., dle názoru odvolacího soudu revizní znalecký posudek pečlivě hodnotí, z jakých důvodů a na základě jakých metod dospěl k závěru o tržní hodnotě poskytnutého plnění jako celku, polemika státního zástupce ve vztahu k jednotlivostem v plnění tak neobstojí. Pokud státní zástupce namítá, že součástí těchto nákladů byly i informace, které nesouvisí s takto úzce specializovanou činností, ale jedná se o běžně dostupné informace, lze sice připustit, že ne všechna plnění byla ryze odborného charakteru, nicméně nelze se ztotožnit s námitkami státního zástupce, dle kterého právě tyto výstupy nedosahují proklamované hodnoty, přičemž odkazuje na závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu České znalecké a.s. Lze zdůraznit, že všechny tři znalecké posudky vycházely mimo jiné i z listinných výstupů představujících posuzované plnění, přičemž v pořadí druhý posudek se zabýval i kvalitou dodaných materiálů, kdy jakkoliv neurčil cenu, neztotožnil se se závěry prvního znaleckého posudku, který určil jako obvyklou cenu částku 5 000 Kč. Revizní znalecký posudek pak jednoznačně určil rozpětí tržní ceny posuzovaného plnění. Opět lze poukázat zejména na to, že takto poskytnuté materiály byly dále přeprodány, a to se ziskem. Pokud státní zástupce dále namítá, že revizní posudek se nezabýval i faktickou hodnotou takto poskytnutého plnění a přínosem pro kupujícího, nelze v tomto směru pomíjet výpověď Ing. Tomáše D., který v rozhodné době působil ve společnosti Perfect Distribution a.s., který podrobně vypověděl ke spolupráci obžalované právnické osoby a této společnosti, vysvětlil důvody, proč si plnění nezajistili přímo sami, ale zprostředkovaně přes obžalovanou, svědkovi byly předloženy i jednotlivé zpracované výstupy, a to včetně těch, které státní zástupce označil za neodborné a za přemrštěnou cenu, přičemž svědek vypověděl, že s těmito materiály pracovaly, nevyjádřil žádné výhrady. Dle názoru krajského soudu přitom neobstojí ani argumentace státního zástupce, že společnost Perfect Distribution a.s. (potažmo Ing. D.) nemohla vyjádřit svou nespokojenost s poskytnutým plněním od obžalované právnické osoby, jelikož by se sama vystavila riziku případného trestního stíhání případně daňového postihu, a proto je nutno výpověď statutárního orgánu této společnosti hodnotit s touto výhradou (viz i závěrečná řeč státního zástupce před soudem prvního stupně). Lze konstatovat, že skutečnost, že společnost Perfect Distribution a.s. odebrala od obžalované právnické osoby plnění, se kterým byla plně spokojena, neplyne pouze z výpovědi svědků Ing. Tomáše D. a Tomáše L., jakožto zaměstnanců Perfect Distribution a.s. Svědci nadto i hodnověrným způsobem vysvětlili, z jakého důvodu měla jejich společnost zájem na plnění dodané jim obžalovanou právnickou osobou. Ze strany Perfect Distribution a.s. nebylo dodané plnění nijak reklamováno, akceptace dohodnuté ceny pak plyne i ze samotného faktu, že tato společnost obžalované právnické osobě za plnění řádně zaplatila smlouvenou cenu, a to v takové výši, že obžalovaná právnická osoba generovala zisk.

15. Pokud státní zástupce navrhoval doplnit dokazování o další znalecké zkoumání, a to přibráním znalce z oboru veřejného zdravotnictví nebo medicínské a klinické inženýrství, k posouzení hodnoty plnění, jeví se toto doplnění dokazování jako nadbytečné, kdy závěry revizního znaleckého posudku vyznívají jednoznačně a dle názoru krajského soudu není třeba tyto žádným způsobem korigovat či doplňovat. Pokud státní zástupce namítá, že v daném případě se trestní řízení odchýlilo od běžných a ustálených postupů a praxe uplatňované při trestním řízení v případě daňových hospodářských trestných činů, kdy v běžné praxi je v takových případech přibrán znalec z oboru ekonomika, odvětví účetnictví, který jednoznačně stanoví, zda ty které náklady byl oprávněn podnikatelský subjekt uplatnit či nikoliv a v tomto směru odkázal státní zástupce na věc vedenou u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 6 T 213/2019, nelze se ani s tímto argumentem státního zástupce ztotožnit. Je třeba zdůraznit, že každý případ je nutné posuzovat jednotlivě, přičemž v projednávaném případě byla jednoznačně prokázána ekonomická využitelnost výdajů

uplatněných obžalovanou právnickou osobou ve vztahu k dani z příjmu právnických osob, když obžalovaná plnění získaná od společnosti HERES HOLDING a.s. a Perfect Office s.r.o. dále se ziskem přeprodala (viz i shora). Pokud státní zástupce v rámci svých odvolacích námitek odkazuje na věc vedenou Okresním soudem v Šumperku pod sp. zn. 6 T 213/2019, je možné zdůraznit, že usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 13. 9. 2021, č. j. 68 To 25/2021-748 byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu zrušen rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2020, č. j. 6 T 213/2019-719 a podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, kdy odvolací soud v rámci svého zrušovacího rozhodnutí skutečně uložil okresnímu soudu, aby doplnil dosud provedené dokazování tak, aby mimo jiné od příslušného živnostenského úřadu vyžádal zprávu ohledně konkrétní činnosti, kterou mohla obžalovaná právnická osoba provozovat a v návaznosti i na tato zjištění případně doplnil dokazování znaleckým posudkem z odvětví účetnictví a daní, za účelem posouzení, které z předmětů mohly být v daném případě využitelné v rámci provozování činnosti obžalované obchodní společnosti a zdali je bylo či nebylo možné důvodně zahrnout do daňových příznání. Dlužno dodat, že následně vydaný odsuzující rozsudek Okresního soudu v Šumperku byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c), f) trestního řádu zrušen usnesením Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, ze dne 19. prosince 2023, č. j. 68 To 102/2023-883, kdy bylo okresnímu soudu uloženo dále doplnit dokazování výsledkem znalecké ve vztahu k odvolacím námitkám obžalovaných vztahujících se zejména k daňové uznatelnosti uplatněných nákladů. Jakkoliv tedy ve shora označeném případě bylo Okresnímu soudu v Šumperku uloženo zkoumat tu kterou položku, zda byla či nebyla daňově uznatelným nákladem, v daném případě jde o odlišnou situaci, kdy obžalovaná právnická osoba plnění nevyužila pro sebe, ale zprostředkovala jeho prodej dalším osobám, je tedy nepochybné, že vynaložené výdaje pro ni byly dále ekonomicky využitelné.

16. V daném případě bylo současně bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že pokud obžalovaná společnost uplatnila výdaje v rámci daně z příjmu právnických osob za pořízení plnění od společnosti HERES HOLDING a.s., na druhé straně jí vznikly příjmy za to, že toto plnění dále poskytla společnosti Perfect Distribution a.s., přičemž tyto příjmy následně i řádně zdanila. Shodně lze uzavřít i ohledně plnění získané obžalovanou právnickou osobou od společnosti Perfect Office s.r.o., kdy ve vztahu k tomuto plnění si obžalovaná právnická osoba uplatnila odpočet na DPH. V daném případě však nebylo zjištěno, že by následně došlo k ukončení obchodního řetězce tím, že by jeho poslední článek nezaplátil daň a takto by vznikla státu škoda, případně že by obžalovaná právnická osoba nepřiznala své výnosy z následného prodeje plnění dalšímu kupujícímu. Popsaný případ nelze za daného stavu posoudit jako tzv. karuselový podvod, kdy tato skutečnost nevyplývá ani z popisu skutkové věty dle podané obžaloby. Jakkoliv tedy jisté pochyby může budit svědecká výpověď Andreje P., který byl v rozhodném období faktickým zástupcem společnosti Perfect Office s.r.o., kdy bylo zjištěno, že jednatelkou společnosti v rozhodném období byla jeho sestra, která nicméně neměla do chodu společnosti nijak zasahovat, přičemž svědek se ve vztahu k poskytnutému plnění vyjadřoval dosti neurčitě, nemůže tato pochybnost vyvolat závěr o vině obžalovaných trestnou činností popsanou pod body I./2) a II./2) skutkové věty obžaloby. V daném případě nebyl zjištěn tzv. „chybějící obchodník“, plnění dodané společnosti Perfect Distribution a.s. bylo řádně zdaněno. V trestním řízení byly doloženy listiny prokazující jak existenci obchodů mezi společnostmi Perfect Office s.r.o. a obžalovanou právnickou osobou, tak i mezi obžalovanou právnickou osobou a společností Perfect Distribution a.s., doloženy byly i výstupy takto sjednaných plnění, stejně tak byla prokázána realizace jednotlivých plateb za proběhlá plnění.
17. Na shora prezentovaných závěrech by dle názoru krajského soudu nic nezměnil ani státním zástupcem navrhovaný výslech svědka Hanse Rudolfa G., z tohoto důvodu ani odvolací soud nevyhověl tomuto návrhu na doplnění dokazování. V řízení bylo totiž i bez tohoto výslechu prokázáno, že obžalovaná společnost na základě řádně uzavřených smluv vyžádala plnění

od společnosti HERES HOLDING AG, které následně prodala společnosti Martek Medical a.s. (Perfect Distribution a.s.), spolupráce společností pak byla potvrzena nejenom samotnými smlouvami, poskytnutým plněním a provedenými platbami, ale rovněž sdělením advokátní a daňové kanceláře LINDEMANN RECHTSANWALTE. Jakkoliv se tedy může jevit být jako pochybné či podezřelé, pokud byla část dokumentace dodaná od švýcarské firmy v českém jazyce, že švýcarská firma měla zjišťovat informace o českém trhu, že švýcarská firma nedisponovala předmětem činnosti, který by jí měl zajišťovat odborné znalosti, a že smlouva mezi obžalovanou a švýcarskou společností obsahovala klauzuli, dle které nesměla obžalovaná poskytnuté plnění dále přeprodávat, nemohou vést tyto skutečnosti k závěrům o vině obžalovaných vytykávaným jednáním.

18. Jak plyne ze shora uvedeného, lze tak uzavřít, že odvolací soud se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně, který podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obě obžalované obžaloby z toho důvodu, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalované stíhány. Jen pro úplnost lze dodat, že i kdyby bylo v řízení prokázáno, že obžalované uplatnily u finančního úřadu daňově neuznatelné výdaje (což nicméně prokázáno dle názoru odvolacího soudu, jak je v podrobnostech uvedeno výše), nebylo by možné dle závěru krajského soudu dovodit zavinění spáchat takovouto trestnou činnost, přičemž trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku je trestným činem úmyslným. K tomuto závěru vede krajský soud skutečnost, že ani znalci se při posuzování hodnoty poskytnutého plnění neshodli, naopak rozptýl jejich ocenění je natolik široký, že nelze klást obžalované za vinu, pokud ocenila poskytnuté plnění tak, jak učinila na základě uzavřených smluv. Dle názoru odvolacího soudu by tak nebylo možné dospět ani k závěru, že by snad obžalovaná měla vědět, že uplatňuje daňově neuznatelný náklad z důvodu extrémně nadhodnocené, neadekvátní, přemrštěné ceny plnění a s tímto byla srozuměna. Jak však plyne ze shora uvedeného, krajský soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalované v rámci daňových příznání uplatnily daňově neuznatelné náklady. Nelze se tak ztotožnit s námitkami státního zástupce, že v daném případě se skutek stal, ale není trestným činem, a proto měl soud zprostit obžalované podle § 226 písm. b) trestního řádu, nikoliv podle § 226 písm. a) trestního řádu. V daném případě sice bylo prokázáno, že došlo k obchodním případům mezi společnostmi HERES HOLDING a.s. a obžalovanou právnickou osobou (viz bod I./1), II./1) skutkové věty) a mezi společnostmi Perfect Office s.r.o. a obžalovanou právnickou osobou (viz bod I./2) a II./2) skutkové věty), obžalované podaly daňové přiznání, nicméně nebylo prokázáno jednání spočívající v tom, že by daňové výdaje či daňový odpočet byl uplatněn neoprávněně a že by jednáním obžalovaných byla způsobena České republice zkrácením daně z příjmu právnických osob a neoprávněným uplatněním nároku na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu jakákoliv škoda. Dle názoru odvolacího soudu takovéto jednání nelze ztotožnit s jednáním popsáním v obžalobě. Z tohoto důvodu dospěl krajský soud k závěru, že okresní soud zcela správně zprostil obžalované obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu.
19. S ohledem na shora uvedené bylo odvolání Okresního státního zástupce v Šumperku jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí **je** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-m) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 25. ledna 2024

JUDr. Lenka Konrádová v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
Mgr. Jana Jelénková v. r.